

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205347
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobkyne Y. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. Y. XXX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom K. XXX, W. I., proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpenému JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, o zaplatenie 223,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6Csp/90/2017-58 zo dňa 12. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 223,94 eur s úrokom z omeškania, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d u j e .**

Vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 223,94 eur s úrokmi z omeškania, vo zvyšku žalobu zamietol, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2) Mal preukázané, že žalobkyňa bola povinná žalovanému zaplatiť iba sumu 800,- eur, ktorú jej v skutočnosti poskytol. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu je neplatným právnym úkonom, takže na jej základe žalobkyňa nebola povinná žalovanému nič zaplatiť. Pretože sa jednalo o jeden zmluvný vzťah, nie je právne významné, na aký účel veriteľ započítal jednotlivé platby. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému z titulu Zmluvy o úvere sumu 1 023,94 eur, takže prijatím sumy 223,94 eur získal žalovaný bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech (neúspech mala len v nepatrnej časti), a preto jej súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Záver súdu prvej inštancie o nespornosti „absolútnej neplatnosti“ Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, vychádza z nepodloženého zistenia skutkového stavu, pričom taktiež nebola zo strany sudu prvej inštancie dodržaná zásada, na základe ktorej sa má vykladať právny poriadok tak, aby bol právny úkon zachovaný za platný. Poukázal na nesprávne posúdenie právnej veci, a to v časti nárokov zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Zdôraznil skutočnosť, že žalobkyňou uplatňovaný nárok vyplýva z dvoch právnych úkonov, a to zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Súd prvej inštancie mal posudzovať každú z týchto zmlúv osobitne, ako samostatný právny úkon, a to aj v prípade pokiaľ by sa

jednalo o vzájomne súvisiace zmluvy. Žalobca síce celkovo na dva právne úkony uhradil celkovú sumu vo výške 1.023,94 eur, avšak táto suma zodpovedá celkovým úhradám vo výške 327,60 eur na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu a celkovým úhradám vo výške 696,34 eur na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 420131721 bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 800,- eur, tak pri vykonaných úhradách v sume 696,34 eur je zrejmé a nesporné, že žalobca ešte neuhradil ani poskytnutú časť úveru, čiže nemohli byť naplnené podmienky plnenia bez právneho dôvodu na strane žalovaného zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420131721, čiže žiadny nárok z tohto samostatného právneho úkonu žalobcovi nevznikol. Vo svojom vyjadrení k veci vzniesol námietku premlčania. Žalovaný počiatok plynutia jednotlivých premlčacích dôb na vydanie bezdôvodných obohatení z uhradených splátok určil konkrétne, a to s poukazom na vykonané uhrady v dňoch 24. 10. 2013, 11. 12. 2013 a 15. 01. 2014, čiže premlčacia doba uplynula pri jednotlivých nárokoch 24. 10. 2016, 11. 12. 2016 a 15. 01. 2017. V tejto časti žalovaný namietol márne uplynutie objektívnej premlčacej doby, nakoľko subjektívna premlčacia doba nesmie prekročiť objektívnu premlčaciu dobu, čo vyplýva zo zákonného ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom žalobca uplatnil svoj nárok podanou žalobou dňa 27. 06. 2017, čiže až po márnom uplynutí objektívnych premlčacích dôb pri všetkých splátkach vykonaných na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu.

4) Žalobkyňa považovala rozhodnutie za vecne správne, nestotožnila sa s odvolaním žalovaného. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 223,94 eur s úrokom z omeškania, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) K posúdeniu Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu ako zmluvy neplatnej je nutné dodať, že aj odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že tento typ zmluvy žalovaného už bol viackrát súdmi vyhodnotený ako neplatný právny úkon (napr. rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8C/2/2014, či sp. zn. 5C/105/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/269/2014 zo dňa 12. 11. 2014), a preto nemal pochybnosti o neplatnosti tohto úkonu. Samotný poskytnutý „domáci servis“ je v zmluve definovaný ako „poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 420131721 zo dňa 24. 10. 2013 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania.“

8) Z obsahu vymedzenia práv a povinností Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu je zjavné, že jej predmet nemá charakter samostatného zmluvného dojednania, ale len definuje štandardné a bežné úkony súvisiace s evidovaním pohľadávky veriteľa. Samostatné zaradenie týchto úkonov do zmluvy a dokonca aj ich spoplatňovanie vytvára dojem, že dodávateľovi (žalovanému) išlo v skutočnosti o zvýšenie vlastného zisku z poskytnutia úveru, nie o dodanie osobitnej služby nad rámec základných zmluvných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Preberanie splátok, či upozornenie na termín splátky nie sú úkonmi, ktoré by mohli mať charakter zvláštnej osobitne spoplatňovanej služby.

9) Pokiaľ odvolateľ namietal, že by sa platby podľa zmlúv mali posudzovať oddelene, s takýmto názorom sa odvolací súd nemohol stotožniť, nakoľko plnenia, ktoré podľa názoru žalovaného mali byť započítané na plnenia zo Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu sú plneniami súvisiacimi s poskytnutým úverom, preto ich bolo nutné zahrnúť do sumy, ktorú žalobkyňa splatila. Teda ani ním poskytnutí výpočet začiatku objektívnej premlčacej doby nie je možné použiť, nakoľko splátky ním uvádzané (ktoré mali byť podľa jeho názoru premlčané) sa započítali na splatenie poskytnutého úveru.

10) Odvolací súd nevidel dôvod ani na zmenu rozhodnutia vo výroku o trovách konania.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa bola v konaní úspešná, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).